

4. «ΕΓΕΡΘΗΤΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙ» ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διότι τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημένοι είναι αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Εγέρθητι και περιπάτει;» Ματθαίον 9/θ' 5.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 8/η', Λευιτ. 13/ιγ' 44-50, Δαν. 7/ζ' 7,8, Ιωάν. 10/ι' 10, Ματθ. 9/θ' 1-8, Α' Ιωάν. 1/α' 9.

Εάν κάνατε μία λίστα με τα πράγματα που φοβόσαστε περισσότερο, τι θα συμπεριλαμβάνατε; Για τους περισσότερους από εμάς η λίστα θα συμπεριλάμβανε τον θάνατο ενός αγαπητού μας προσώπου ή ακόμη και τον δικό μας. Και ενώ αυτό είναι απόλυτα κατανοητό, σκεφτείτε πόσο συνδεδεμένο είναι με τα εγκόσμια και με τη ζωή μας εδώ. Είναι λογικό να φοβόμαστε περισσότερο μη χάσουμε τη ζωή μας εδώ στη γη, ενώ ξέρουμε ότι δεν έχει μεγάλη διάρκεια; Εάν ο Θεός έκανε μία λίστα μ' αυτά που φοβάται Εκείνος περισσότερο, σίγουρα θα συμπεριλάμβανε την απώλεια κάποιου οικογενειακού μας προσώπου ή και τη δική μας όσον αφορά την αιώνια ζωή. Σίγουρα ο Θεός ενδιαφέρεται για τη φυσική ασθένεια και τον θάνατο, ωστόσο, αυτό που Τον ενδιαφέρει περισσότερο είναι η πνευματική ασθένεια και ο αιώνιος θάνατος. Μπορεί ο Ιησούς να θεράπευσε πολλούς και να ανέστησε κάποιους, όμως όλα αυτά ήταν προσωρινά. Όλοι τελικά γεύθηκαν τον φυσικό θάνατο, με μόνη εξαίρεση εκείνους που αναστήθηκαν κατά την ανάσταση Του. (Δείτε, SDA Bible Commentary, τομ. 5, σ. 550 και Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 756.)

Παρά τα όσα έκανε ο Ιησούς για εμάς, το σχέδιο της σωτηρίας δεν μας απαλλάσσει από τις επίγειες αρρώστιες και τον θάνατο. Έχοντας αυτό κατά νου ας εξετάσουμε διάφορες περιπτώσεις θεραπειάς, φυσικής και πνευματικής, για να δούμε τα σημαντικά διδάγματα πίστης που μπορούμε να πάρουμε από αυτές.

Κυριακή 17 Απριλίου

ΑΓΓΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΡΕΠΕ

Μετά την Επί του Όρους Ομιλία, όπου ανέφερε τις αρχές της βασιλείας του Θεού, ο Ιησούς ήρθε αντιμέτωπος με το βασίλειο του Σατανά. Έναν ψυχρό και σκοτεινό τόπο γεμάτο ανθρώπους που αποζητούσαν λύτρωση. Έναν τόπο του οποίου οι αρχές έρχονταν συχνά σε σύγκρουση με ό,τι Εκείνος πρέσβευε. Και ένα από τα μεγαλύτερα παραδείγματα της εποχής του πόσο άθλιο είναι το έκπτωτο βασίλειο του Σατανά φαίνεται στην ασθένεια της λέπρας. Παρότι σε ορισμένες περιπτώσεις συναντάμε τη λέπρα σαν Θεϊκή τιμωρία, όπως στην περίπτωση της Μαριάμ (δείτε Αρ. 12/ιβ' 9-12), γενικά στην Αγία Γραφή είναι ένα τρομερό παράδειγμα του τι σημαίνει να ζεις σε έναν έκπτωτο και κατεστραμμένο κόσμο.

Διαβάστε Ματθ. 8/η' 1-4. Γιατί ήταν σημαντικό το ότι ο Ιησούς τον άγγιξε; (δείτε Λευιτ. 13/ιγ' 44-50)

.....
Ο λεπρός γονατίζοντας μπροστά στον Ιησού είπε: «Εάν θέλεις, δύνασαι να με καθαρίσης», που σημαίνει ότι «Εάν θέλεις, έχεις τη δύναμη – την ενέργεια, να αλλάξεις τη ζωή μου.» Ο Ιησούς του λέει πως θέλει, και αμέσως τον θεραπεύει. Το γεγονός ότι ο Ιησούς τον άγγιξε θα πρέπει να τρόμαξε τους παρευρισκομένους. Από τη στιγμή που μπορούσε να τον θεραπεύσει με τον λόγο Του, γιατί τον άγγιξε;

«Η πράξη του Χριστού να καθαρίσει το λεπρό από τη φοβερή του ασθένεια ήταν μία απεικόνιση του έργου Του να καθαρίσει την ψυχή από την αμαρτία. Ο άνθρωπος που ήρθε στον Ιησού ήταν 'πλήρης λέπρας'. Το θανατηφόρο δηλητήριό της είχε διαπεράσει ολόκληρο το σώμα του. Οι μαθητές προσπάθησαν να εμποδίσουν το Χριστό να τον αγγίξει. Επειδή όποιος άγγιζε λεπρό, γίνονταν και ο ίδιος ο ακάθαρτος. Αλλά ο Ιησούς δεν μολύνθηκε βάζοντας το χέρι Του πάνω στο λεπρό. Το άγγιγμά Του μετέδωσε ζωογόνο δύναμη. Η λέπρα καθαρίσθηκε. Το ίδιο συμβαίνει και με τη λέπρα της αμαρτίας, που είναι βαθιά ριζωμένη, θανατηφόρα και αδύνατο να καθαρισθεί από ανθρώπινη δύναμη.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 234,235.

Αγγίζοντας τον λεπρό, πολύ πιθανόν ο Ιησούς να ήθελε να δείξει πως όσο αποκρουστική κι αν είναι η αμαρτία, Εκείνος θα ελκύσει κοντά Του όλους όσους θέλουν να συγχωρεθούν, να θεραπευθούν, και να καθαριστούν από αυτήν.

ΣΚΕΨΗ: Γνωρίζετε κάποιον που υποφέρει από τη σημερινή «λέπρα» – οτιδήποτε δηλαδή προκαλεί τον τρόμο και την απέχθεια

των ανθρώπων; Πώς πρέπει να συμπεριφερόμαστε σ' αυτούς τους ανθρώπους, σύμφωνα με το παράδειγμα του Ιησού;

Δευτέρα 18 Απριλίου

Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΕΣΣΙΑΣ

Το βιβλίο του Δανιήλ ασχολείται τόσο πολύ με την Ρώμη (δείτε Δαν. 7/ζ' 7,8, 19-21, Δαν. 8/η' 9-12, 23-25), λόγω της μεγάλης της δύναμης, ιδιαίτερα στην εποχή του Χριστού. Ο Ρωμαίος αυτός αξιωματούχος που ήταν σύμβολο της Ρωμαϊκής εξουσίας και εκφραστής της, έρχεται στον Ιησού. Ο άνδρας αυτός είναι αβοήητος μπροστά στις δοκιμασίες και στις τραγωδίες που όλοι αντιμετωπίζουμε. Τι σπουδαίο παράδειγμα του πόσο περιορισμένες είναι οι επίγειες δυνάμεις! Οι μεγαλύτεροι και οι πιο ισχυροί ηγέτες, οι πλουσιότεροι άνδρες και γυναίκες, στέκονται αβοήητοι μπροστά στις κοινές μάχες της ζωής. Πραγματικά, χωρίς τη Θεϊκή βοήθεια, τι ελπίδα έχουμε;

Διαβάστε Ματθ. 8/η' 5-13. Ποιες σημαντικές αλήθειες για την πίστη και της σημασίας της, αποκαλύπτονται σ' αυτήν την ιστορία; Τι πρέπει να διδαχθούμε από αυτήν την ιστορία και εμείς, ως Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, δεδομένου των προνομίων που έχουμε;

.....
.....
.....

Ένας Ρωμαίος εκατόνταρχος είχε υπό την επιτήρησή του περίπου 80 με 100 στρατιώτες. Από τη στιγμή που υπηρετούσε στο στρατό για περίπου 20 χρόνια, δεν του επιτρεπόταν να έχει νόμιμη οικογένεια. Γι' αυτό ο δούλος του θα πρέπει να ήταν γι' αυτόν η οικογένειά του. Για τους Ιουδαίους, οι Εθνικοί ήταν εξίσου απεχθείς με τους λεπρούς και έτσι ίσως υπέθεσε πως ο Ιησούς δεν θα ήθελε να μπει στο σπίτι του, παρά την προθυμία του Ιησού να πάει. Το γεγονός ότι ήθελε τον Λόγο του Ιησού και όχι απαραίτητα την παρουσία Του, φανερώνει τέτοια πίστη που αγγίζει και εμάς σήμερα: Ο Λόγος του Ιησού είναι το ίδιο ισχυρός με το άγγιγμά Του. Ο εκατόνταρχος πίστευε πως η θεραπεία του δούλου του δεν ήταν κάτι δύσκολο για τον Ιησού. Για τους αξιωματούχους, οι διαταγές προς τους στρατιώτες ήταν κάτι το συνηθισμένο. Προσέξτε επίσης τι λέει ο Ιησούς στο Ματθ. 8/η' 11,12. Τι προειδοποίηση για όσους έχουν μεγάλα προνόμια! Ως εκκλησία έχουμε πολλά προνόμια γι' αυτό πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί.

ΣΚΕΨΗ: Τι καθημερινές επιλογές κάνετε; Πώς επηρεάζουν την πίστη σας; Τι μπορείτε να κάνετε ώστε αυτές οι επιλογές σας να συμβάλλουν στην αύξηση της πίστης σας;

Τρίτη 19 Απριλίου

ΔΑΙΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ

Διαβάστε Μαθθ. 8/η' 25-34. Τι μας διδάσκουν αυτές οι δύο ιστορίες για την δύναμη του Θεού; Τι παρηγοριά μας δίνει η δύναμή Του, ιδιαίτερα όταν αγωνιζόμαστε με πράγματα πολύ ανώτερα από εμάς;

Οι Ιουδαίοι πίστευαν πως τη φύση και τα δαιμόνια μόνο ο Θεός μπορούσε να τα εξουσιάσει. Ο Ιησούς με μία Του φράση ηρέμησε την καταιγίδα (Μαθθ. 8/η' 23-27), και στη συνέχεια πήγε με τους μαθητές στην ανατολική ακτή της θάλασσας της Γαλιλαίας, όπου έμεναν όχι μόνο Εθνικοί αλλά και κάποιοι δαιμονιζόμενοι.

Στο Μαρκ. 5/ε' 1-20 και στο Λουκ. 8/η' 26-39 δίνονται περισσότερες λεπτομέρειες για τους δαιμονιζόμενους. Οι δαιμονιζόμενοι συστήθηκαν με το όνομα «λεγεώνας». Ένας λεγεώνας στο στρατό αποτελούταν από 6.000 στρατιώτες. Οι δαίμονες στάλθηκαν σε 2.000 γουρούνια.

Πολλοί αναρωτιούνται γιατί τα δαιμόνια ζήτησαν να πάνε στα γουρούνια. Σύμφωνα με μία παράδοση, τα δαιμόνια δεν θέλουν απλώς να περιφέρονται, θέλουν να κατοικούν κάπου ακόμη και εάν πρόκειται για τα ακάθαρτα γουρούνια. Μία άλλη παράδοση λέει, ότι οι δαίμονες φοβούνται το νερό γι' αυτό και ο Ιησούς αναφέρει ότι «διέρχεται δι' ανύδρων τόπων και ζητεί ανάπαυσιν» (δείτε Μαθθ. 12/ιβ' 43). Υπάρχει και η Ιουδαϊκή παράδοση σύμφωνα με την οποία οι δαίμονες μπορούν να καταστραφούν και πριν την τελική καταστροφή, που θα γίνει μετά τα χίλια χρόνια.

Ωστόσο, το σημαντικό σημείο είναι ότι η κατάσταση των ανδρών αυτών είναι η κατάσταση που ο Σατανάς επιθυμεί για τα παιδιά του Θεού. Αλλά ο Ιησούς αλλάζει ολοκληρωτικά τη ζωή τους. Όλα όσα ο Σατανάς θέλει να κάνει στη ζωή μας, ο Ιησούς μπορεί να τα ανατρέψει, αρκεί να παραδοθούμε σ' Αυτόν. Διαφορετικά, είμαστε αβοήθητοι μπροστά στον Σατανά.

Στη Μεγάλη Διαμάχη θα είμαστε είτε στη μία πλευρά είτε στην άλλη. Όσο θλιβερό και απόλυτο κι αν δείχνει, ο Ιησούς δεν θα μπορούσε να εκφράσει πιο ξεκάθαρα αυτήν την αλήθεια: «Όστις δεν είναι μετ' εμού, είναι κατ' εμού, και όστις δεν συνάγει μετ' εμού,

σκορπίζει» (Λουκ. 11/α' 23). Από εμάς εξαρτάται σε ποια πλευρά θα είμαστε.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ιωάν. 10/ι' 10. «Ο κλέπτης δεν έρχεται, ειμή διά να κλέψη και θύση και απολέση. Εγώ ήλθον διά να έχωσι ζωήν, και να έχωσιν αυτήν εν αφθονία». Πώς μπορούν αυτά τα λόγια να εφαρμοστούν στη ζωή μας; Πώς μπορούμε, και θα πρέπει, να βιώσουμε αυτήν την υπόσχεση;

Τετάρτη 20 Απριλίου

«ΕΓΕΡΘΗΤΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙ»

Στο μάθημα της Δευτέρας είδαμε τον Ιησού να λέει πως δεν βρήκε στο Ισραήλ τέτοια μεγάλη πίστη. Αλλά εκείνες τις ημέρες στο Ισραήλ, υπήρχε ένας άνδρας που επιθυμούσε την θεραπεία της ψυχής του περισσότερο απ' ό τι τη θεραπεία του σώματός του.

Διαβάστε Ματθ. 9/θ' 1-8. Τι ελπίδα μπορούμε να πάρουμε από την υπόσχεση για συγχώρεση των αμαρτιών μας, ανεξαρτήτου του μεγέθους ή του κακού που έχουν προκαλέσει; Δείτε επίσης Ρωμ. 4/δ' 7, Α' Ιωάν. 1/α' 9, 2/β' 12.

.....
Το πρώτο πράγμα που έκανε ο Ιησούς όταν είδε τον παραλυτικό ήταν να ασχοληθεί με την πνευματική του κατάσταση. Προφανώς, ο Ιησούς ήξερε ποιο ήταν το πραγματικό πρόβλημα. Παρά την άσχημη φυσική κατάσταση του άνδρα, ο Χριστός γνώριζε πως τον άνθρωπο αυτόν τον απασχολούσε η ενοχή του για την αμαρτωλή ζωή που έκανε. Γνωρίζοντας λοιπόν την επιθυμία του για συγχώρηση, ο Ιησούς πρόσφερε τα πιο παρήγορα λόγια για τον καθένα που κατανοεί το πραγματικό κόστος της αμαρτίας: «Συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτίαι σου».

«Και όμως εκείνο που επιθυμούσε περισσότερο δεν ήταν τόσο η αποκατάσταση της υγείας του, όσο η ανακούφιση από το βάρος της αμαρτίας. Αν μονάχα μπορούσε να δει τον Ιησού, να λάβει τη διαβεβαίωση της συγχώρησης και να συμφιλιωθεί με τον Ουρανό, θα ήταν ευχαριστημένος, είτε ζούσε είτε πέθαινε μετά, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 236.

Αυτή είναι η μεγαλύτερη πίστη όλων: όταν κοιτάζουμε πέρα από την φυσική μας κατάσταση και εστιάζουμε στο αιώνιο μας συμφέρον. Τις περισσότερες φορές, οι προσευχές μας έχουν να κάνουν με τις φυσικές μας ανάγκες, και είναι αλήθεια πως ο Θεός ενδιαφέρεται γι' αυτές. Αλλά στην Επί του Όρους Ομιλία ο Ιησούς είπε, «Ζητείται πρώτον την βασιλείαν του Θεού, και την δικαιοσύνην αυ-

τού.» Έτσι, όσο άμεσες κι αν είναι οι φυσικές μας ανάγκες σ' αυτόν τον προσωρινό κόσμο που ζούμε, σημαντικότερο είναι να έχουμε σε προτεραιότητα τα αιώνια ζητήματα.

ΣΚΕΨΗ: Όποιες κι αν είναι οι φυσικές μας μάχες, όσο άσχημες κι αν είναι, είναι προσωρινές. Γιατί είναι σημαντικό να μην το ξεχάσουμε ποτέ αυτό;

Πέμπτη 21 Απριλίου

**«ΑΦΕΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ
ΝΑ ΘΑΨΩΣΙ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΩΝ ΝΕΚΡΟΥΣ»**

Διαβάστε Μαθθ. 8/η' 18-22. Τι λέει ο Ιησούς σ' αυτούς τους άνδρες που θέλουν να Τον ακολουθήσουν;

.....
Πρώτον, βλέπουμε δύο άνδρες να πλησιάζουν τον Ιησού και να εκδηλώνουν την επιθυμία τους να γίνουν μαθητές Του. Και οι δύο είναι ειλικρινείς, αλλά όπως φαίνεται κάτι τους λείπει. Ο Ιησούς που γνωρίζει όλες τις σκέψεις, πηγαίνει κατευθείαν στην καρδιά του ζητήματος. Αναρωτιέται εάν ο πρώτος άνδρας είναι έτοιμος να τα αφήσει όλα για να Τον ακολουθήσει. Αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι κάποιος που θέλει να ακολουθήσει τον Ιησού θα χάσει όλα του τα υπάρχοντα, αλλά ότι πρέπει να είναι έτοιμος να το κάνει εάν χρειαστεί. Στη συνέχεια ο Ιησούς ζητά από τον δεύτερο άνδρα, εάν είναι πραγματικά πρόθυμος, να βάλει Εκείνον πάνω από την οικογένειά του. Αρχικά, τα λόγια του Ιησού ακούγονται σκληρά. Άλλωστε, το μόνο που ήθελε ήταν να θάψει τον πατέρα του. Γιατί δεν μπορούσε να το κάνει πρώτα και μετά να ακολουθήσει τον Ιησού, δεδομένου πως η ταφή των γονέων θεωρούνταν από τους Ιουδαίους απαραίτητη προϋπόθεση για την τήρηση της πέμπτης εντολής; Ορισμένοι σχολιαστές υποστηρίζουν πως ο πατέρας αυτού του άνδρα δεν είχε ακόμη πεθάνει, και ούτε καν ήταν ετοιμοθάνατος. Στην ουσία, αυτός ο άνθρωπος είπε στον Ιησού: Άσε με να τακτοποιήσω την οικογένειά μου, και μετά θα σε ακολουθήσω. Γι' αυτό και ο Ιησούς του απάντησε έτσι. Μία άλλη κλήση για μαθητεία βρισκόμαστε στο 9/θ' 9-13, όπου ο Ιησούς καλεί τον Ματθαίο, τον απεχθή τελώνη. Ο Ιησούς γνώριζε ότι η καρδιά αυτού του ανθρώπου ήταν ανοικτή στην αλήθεια, γεγονός που επαληθεύθηκε με την ανταπόκρισή του στο κάλεσμα. Σήμερα, δεν μπορούμε να καταλάβουμε πόσο δύσκολο ήταν για τους ανθρώπους εκείνης της εποχής, όπως ο Ματθαίος να δεχθούν την κλήση κάποιου. Εδώ όμως βλέπουμε ότι το κάλεσμα του ευαγγελίου είναι προς όλους.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ματθ. 9/θ' 13. Πώς εφαρμόζεται αυτή η αρχή σήμερα, ακόμη και με την αντικατάσταση της θυσίας των ζώων με τη θυσία του Ιησού; Πώς μπορούμε να είμαστε προσεκτικοί και να μην αφήσουμε τις θρησκευτικές τελετές, όσο σωστές κι αν είναι, να μας εμποδίσουν να κάνουμε αυτό που πραγματικά θέλει ο Θεός;

Παρασκευή 22 Απριλίου

Δύση ηλίου: 20:07'

Περαιτέρω μελέτη:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 230-240.

Στην Ελλάδα υπάρχει η φράση, «Μία ίσον καμία». Με την έκφραση αυτή δείχνουμε πως η μία φόρα, στην πραγματικότητα δεν μετράει, είναι σαν να μη συνέβη καθόλου. Σκεφτείτε αυτήν την έκφραση στα πλαίσια της απάντησης του Ιησού προς τον άνδρα που ήθελε να θάψει πρώτα τον πατέρα του και μετά να Τον ακολουθήσει: «Ακολουθή με, και άφες τους νεκρούς να θαψωσί τους εαυτών νεκρούς» (Ματθ. 8/η' 22). Τι ήθελε να πει ο Ιησούς όταν μίλησε για ζωντανούς ανθρώπους λες και ήταν νεκροί; Εάν ισχύει το «μία ίσον καμία», τότε εκείνος που θα ζήσει στη γη μόνο και δεν θα ζήσει στον ουρανό αιώνια, θα ήταν καλύτερα να μην έχει γεννηθεί. Στην πραγματικότητα, είναι σαν νεκρός (δείτε Ιωάν. 3/γ' 18). Όσοι δεν πιστεύουν στην αιώνια ζωή, μιλούν συνεχώς για το πόσο ανούσια είναι η σύντομη ζωή εδώ, προτού διαλυθούν όλα για πάντα. Τι θα γίνει, ρωτάνε, εάν μετά τη σύντομη ζωή μας εδώ χαθούμε και ξεχαστούμε για πάντα; Γι' αυτό και ο Ιησούς έδωσε αυτήν την απάντηση. Προσπάθησε να στρέψει την προσοχή του άνδρα σε μία πραγματικότητα σπουδαιότερη από αυτήν που ο κόσμος προσφέρει.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

- 1.** Έχοντας κατά νου την παραπάνω σκέψη, δείτε ξανά την ιστορία με τον άνδρα που ήθελε να θάψει τον πατέρα του. Πώς μας βοηθάει να δούμε το πόσο σημαντικό είναι να έχουμε πάντα κατά νου την ευρύτερη εικόνα; Πώς η θεολογία μας βοηθάει να καταλάβουμε το εύρος της εικόνας;
- 2.** Δεν μπορούμε να ξέρουμε πάντα ποιο είναι το θέλημα του Θεού σχετικά με την φυσική θεραπεία, αλλά γνωρίζουμε σίγουρα το θέλημά Του με την πνευματική θεραπεία. Πώς θα πρέπει να επηρεάσει αυτή η γνώση τις προσευχές μας;
- 3.** Ποια πράγματα είναι πιο σημαντικά για σας; Μοιραστείτε τα στην ομάδα σας. Τι μπορείτε να διδαχθείτε από τις προτεραιότητες των άλλων; Τι μας λένε οι προτεραιότητές μας για εμάς, την εικόνα μας για τον κόσμο, τον Θεό, και τον συνάνθρωπο;